

ब्राह्मणदुर्वासं ॥ १७ ॥ १८ ॥ विनयद्वंदास्यामिधारयिष्यामि ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ अपचारोपराधःकृतः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥
 शपिष्येत्वामहंकुब्धो ब्राह्मणं पितरंचते ॥ त्वत्कृते तान्प्रधक्ष्यामि सर्वानपि न संशयः ॥ १७ ॥ पितरंचते मूढ्योन वेत्ति तवानयं ॥ तस्य च ब्राह्मणस्याद्योऽसौ मंत्रम
 दात्तव ॥ १८ ॥ शीलवत्तमविज्ञायास्यामि विनयं परं ॥ एते हि विबुधाः सर्वे पुरंदरमुखा दिवि ॥ १९ ॥ त्वया प्रलब्धं पश्यंति स्म यंत इव भाविनि ॥ पश्य चैनान्सुर
 गणान् दिव्यं चक्षुरिदं हिते ॥ पूर्वमेव मया दत्तं दृष्टवत्यसि येन मां ॥ २० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो पश्यन्निदं शानराजपुत्री सर्वानेव स्वेषु धिष्ये प्रवस्थान ॥
 प्रभावं तं भानुमंतं महंतं यथादित्यं रोचमानांस्तथैव च ॥ २१ ॥ सा तान्दृष्ट्वा वीडमानेन बालासूर्यदेवी वचनं प्राह भीता ॥ गच्छ त्वं वै गोपते स्वविमानं कन्याभावा
 दुःख एवापचारः ॥ २२ ॥ पिता माता गुरवश्चैव येन्ये देहस्यास्य प्रभवति प्रदाने ॥ नाहं मलोपयिष्यामि लोके स्त्रीणां वत्तं पूज्यते देह रक्षा ॥ २३ ॥ मयामंत्रवत्तं ज्ञा
 तुमाहूतस्त्वं विभावसो ॥ बाल्या द्वालेति तत्कृत्वा क्षंतुमर्हसि मे विभो ॥ २४ ॥ सूर्य उवाच ॥ बालेति कृत्वानुनयं तवाहं ददानि नान्यानुनयं लभेत ॥ आत्मप्रदा
 नं कुरु कुंतिकन्ये शांतिस्तवैवं हि भवेच्च भीरु ॥ २५ ॥ न चापि गंतुं युक्तं हि मया मिथ्या कृतेन वै ॥ असमेत्य त्वया भीरुमंत्राहूतेन भाविनि ॥ २६ ॥ गमिष्याम्यनवद्यां
 गिलोके समवहास्यतां ॥ सर्वेषां विबुधानां च वक्तव्यः स्यात्तथा शुभे ॥ २७ ॥ सा त्वं मया समागच्छ पुत्रं लप्स्यसि माहं ॥ विशिष्टा सर्वलोकेषु भविष्यसि न संशयः
 ॥ २८ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि कुंडलाहरणपर्वणि सूर्याङ्गाने षडधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०६ ॥ ॥ २९ ॥ वैशंपा
 यन उवाच ॥ सातुकन्या बहुविधं ब्रुवंती मधुरं वचः ॥ अनुनेतुं सहस्रांशुं न शक्य मनस्विनी ॥ १ ॥ न शक्यदा बाला प्रत्याख्यातुं तमोनुदं ॥ भीताशापा
 त्तोराजन दध्यौ दीर्घमथांतरं ॥ २ ॥ अनागसः पितुः शापो ब्राह्मणस्य तथैव च ॥ मन्त्रिमित्तः कथं न स्यात्कुब्जादस्माद्विभावसोः ॥ ३ ॥ बालेनापि सतामोहाद्भृशं
 पापकृतान्यपि ॥ नाभ्यासादयितव्यानि ते जांसि च तपांसि च ॥ ४ ॥ साहमद्य भृशं भीता गृहीत्वा च करे भृशं ॥ कथं त्वकार्यं कुर्यां विप्रदानं त्वात्मनः स्वयं ॥ ५ ॥ वै
 शंपायन उवाच ॥ सा वै शापपरि त्रस्ता बहुचिंतयती त्ददा ॥ मोहेनाभिपरीतां गीस्मयमाना पुनः पुनः ॥ ६ ॥

कंठीये भारतभावदीपे षडधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०६ ॥ ॥ २९ ॥ सातुकन्येति ॥ १ ॥ दध्यौ चिंतितवती अंतरं कालं ॥ २ ॥ ३ ॥ बालेन अल्पवयसापि सतासाधुना मोहाच्चित्तप्रव
 श्यात्पापं कृतं हिंसितं यैस्तानि निष्पापान्यपि ते जांसि सूर्यादीनि तपांसि दुर्वास आदीनि नाभ्यासादयितव्यानि अत्यंतं प्रत्यासत्तिविषयाणि न कर्तव्यानि ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥